

er en Følge af, at der, saaledes som Forholdene ere i disse Byer, ikke lettelig vil kunne blive Spørgsmaal om Jordernes Udskykning.

Uf det Foranførte er det indlysende, at forsaavidt Vedkommende ikke ved de Udskykninger og Omfordelinger af Kjøbstadjorderne, som ere foregaaede efter Indførelsen af den nye Matricul, frivillig have indsendt Hartkornsberegningerne m. m. til Revision og Approbation, savnes der ikke blot tildeels den fornødne Garanti for, at Hartkornsfordelingen er rigtig udført, men der har ei heller derom kunnet ske Ansørsel i den i Ministeriet beroende Matricul, som folgelig aldeles ikke stemmer med den nuværende Fordeling af disse Jorder, og der synes saaledes at være al mulig Opfordring til at bringe Orden i dette Forhold ved en saadan almindelig Revision som den heromhandlede.

ad § 9.

Naar der ved den forommeldte Revision er tilveiebragt Orden i Matriculen over Kjøbstadjorderne, bør denne Orden selvfølgelig ogsaa fremtidig vedligeholdes, og det er derfor i denne Paragraphs 2det Punktum foreslaaet, at der med Sammenlægning og Udskykning af Kjøbstadeiendomme bliver at forholde paa samme Maade, som foreskrevet er for Landeiendomme, saa at altsaa de disse Forandringer vedkommende Beregninger m. m. blive at indsende til Ministeriet til Revision og Approbation samt Notering i Matriculen. At denne Henvisning til de for Landeiendomme gjældende Regler kun angaaer den formelle Behandling af disse Sager, og altsaa ikke tilsigter nogen Forandring i i den nuværende uindstrænkede Frihed til Sammenlægning og Udskykning af Kjøbstadjorder, bemærkes kun for at forebygge al mulig Misforstaaelse.

ad § 11.

Under de Afgifter af de faste Eiendomme, hvis Gjennemsnitsbeløb i de sidste 10 Aar skulle danne Grundlaget for Ansættelsen af det faste Skattebidrag, der fremtidig bliver at svare af samme, har man anseet det rigtigt at medtage de i Sen nævnte Afgifter til Amtskommunen

eller Staten, nemlig den paa Grunden faldende Deel af Vigningskatten, Bidrag til den almindelige Veikasse og Bidrag til Amtsrepartitionfondens Beiudgifter, til Hesteudredning og Sandflugtens Dæmpning, hvorefter da disse Afgifter paa den anden Side fremtidig uden nogen særlig Vigning ville være at udrede directe af Kæmnerkassen. Med Hensyn til den nævnte Andeel af Vigningskatten, der hidtil har været lignet efter Grundtagt (jfr. Lov af 20de Juni 1850 § 4), synes dette ligefrem at tilsiges, af den ved Udkastet tilsigtede Forandring af Principerne for Beskatningen af de faste Eiendomme, da Grundtagten derefter aldeles vil bortfalde som Beskatningsfundament; men ogsaa for de øvrige Afgifters Vedkommende turde den foreslaaede Fremgangsmaade være tilstrækkelig begrundet, idet de ved selve Lovgivningen ere stillede i et særegt Forhold til det communale Beskatningsvæsen. Saaledes skulle Bidragene til den almindelige Veikasse og til Amtsrepartitionfondens Beiudgifter ifølge Forordningen af 29de September 1841 §§ 18 og 25 forskudsvis udbetales af de respective Kæmnerkasser, imod at Forskudene godtgjøres disse efter speciel Fordeling paa Kjøbstædernes Indvaanere „efter de for hver Kjøbstad gjældende Regler for Udredelsen af lignende, Kjøbstaden, som Commune, vedkommende Udgifter“; Bidraget til Hesteudredning skal ifølge Lov af 16de Marts 1851 § 4 lignedes paa „alt Communens Hartkorn, ligesom andre Communeafgifter“, og Bidraget til Sandflugtens Dæmpning bliver efter Lov af 26de Marts 1852 § 2, jvfr. Lov af 4de Marts 1857 § 1 og Lov af 29de December 1857 § 1 at udbetale af Kjøbstadens Kæmnerkasse og derefter ved en communal Vigning at fordele paa vedkommende Afgiftspligtige. Faktisk har man derhos vistnok ikke i alle Kjøbstæder fastholdt en skarp Søndring imellem disse Bidrag og de almindelige communale Udgifter, idet saaledes f. Ex. Bidraget til den almindelige Veikasse paa sine Steder uden nogen særlig Vigning er udbetalt directe af Kæmnerkassen, men selv hvor Lovgivningens Bestemmelser strengt ere blevne fulgte, have de omspurgte Afgifter dog, ved at passere en communal Vigning, til-